

Sygn. akt III RC 131/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Głubczycach, III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Bartłomiej Wylęgała

Protokolant: st. sekr. sąd. Iwona Mikler

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2016 roku w Głubczycach

na rozprawie sprawy

z powództwa **małoletniego M. G. (1) reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową A. C.**

przeciwko **R. G. (1)**

o podwyższenie alimentów

1. Zasądza od pozwanego R. G. (1) na rzecz małoletniego powoda M. G. (1) alimenty w kwocie po 650,00 zł. (sześćset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, płatne z góry do dnia 15-go każdego miesiąca, do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda A. C., począwszy od dnia 1 kwietnia 2016 r., z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, w miejsce alimentów ustalonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 5 grudnia 2012 r., sygn. akt I RC 1739/12 w kwocie po 500,00 zł. (pięćset złotych) miesięcznie.
2. W zakresie alimentów ponad kwotę orzeczoną w punkcie 1 wyroku oraz za okres wcześniejszy aniżeli tam wskazany postępowanie umarza.
3. Nie obciąża powoda kosztami procesu.
4. Nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w G. kwotę 90,00 zł. (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem nieuiszczonych w sprawie kosztów sądowych.
5. Wyrokowi w pkt. 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 131/15

UZASADNIENIE

W ostatecznie sprecyzowanym stanowisku przedstawicielska ustawowa małoletniego M. A. C. domagała się podwyższenia alimentów należnych małoletniemu od pozwanego R. G. (1), z kwoty 500,00 zł. do kwoty 650,00 zł. miesięcznie, począwszy od 1 kwietnia 2016 roku.

W uzasadnieniu pozwu podniosła, że od chwili ustalenia alimentów na dotychczasowym poziomie minęło 3 lata i sytuacja powoda bardzo się zmieniła. Obecnie rozpoczął on naukę w pierwszej klasie Szkoły Podstawowej Nr (...) w G. i znacznie wzrosły wydatki związane z jego utrzymaniem i wyżywieniem; syn wymagał zakupu biurka, plecaka, przyborów szkolnych czy książki do religii. A. C. podkreślała, że poza dotychczasowymi wydatkami doszły także koszty zakupu odzieży na lekcje wychowania fizycznego, opłaty związane z ubezpieczeniem w szkole, opłaty na komitet

rodzicielski oraz wiele innych drobnych składek, które musi ponosić w związku z organizowanymi w szkole imprezami, a także opłaca dodatkowe zajęcia K. M., na które uczęszcza małoletni, a których miesięczny koszt wynosi 70zł. A. C. podnosiła, że małoletni M. G. (1) często choruje, z uwagi na powracające infekcje gardła, rozpoczął leczenie w prywatnym gabinecie laryngologicznym w K-K., co również wiąże się ze sporymi wydatkami. Podkreślała także, że zmieniła się jej sytuacja, gdyż w 2014 roku ponownie zawarła związek małżeński i urodziła drugą córkę, opiekuje się ponadto niepełnosprawnym bratem, który zamieszkał wraz z nią i jej rodziną, a poza wynagrodzeniem męża, który pracuje w firmie (...) i zarabia około 2000 zł., z czego płaci 600 zł. alimentów na rzecz swoich córek z pierwszego małżeństwa, źródłem utrzymania rodziny są zasiłek rodzinny w kwocie 170 zł. oraz świadczenie pielęgnacyjne w kwocie 1200 zł., które pobiera na swojego niepełnosprawnego brata P. N.. Wskazywała przy tym, że pozwany aktualnie mieszka i pracuje na terenie Niemiec, jego sytuacja materialna uległa polepszeniu, a jego kontakty z synem są sporadyczne.

W odpowiedzi na pozew R. G. (1) domagał się oddalenia powództwa w całości zarzucając, że roszczenie o podwyższenie świadczeń alimentacyjnych nie odnajduje podstaw faktycznych ani prawnych i jako takie nie może zostać uwzględnione. Podnosił, że od rozwodu matka małoletniego nie podjęła zatrudnienia i pobiera jedynie zasiłki. Przyznał, że mieszka i pracuje w Niemczech, wskazując, że otrzymuje około 1.110 € wynagrodzenia za pracę, jednak musi ponosić koszty utrzymania mieszkania w Niemczech, za które płaci czynsz wraz z opłatą za prąd i gaz w wysokości 290€, opłaca także telefon i Internet, co wynosi 80 €. R. G. (1) negocjował aby zwiększeniu uległy usprawiedliwione potrzeby małoletniego, które uzasadniałoby dochodzenie alimentów w określonej pozwem wysokości, twierdząc, że alimenty w kwocie 500 złotych w pełni pozwalają na zaspokojenie potrzeb małoletniego, a część wydatków, które poniosła matka małoletniego w związku z rozpoczęciem edukacji, była jednorazowa. Twierdził także, że obecnie spłaca kredyt w wysokości 416€ miesięcznie, zaciągnięty w celu uregulowania zobowiązań zaciągniętych wspólnie z A. C. w trakcie trwania małżeństwa, kredyt za samochód T. (...) z 2006 r. w kwocie 93 €. i ponosi także koszty ubezpieczenia samochodu w wysokości 84 € miesięcznie, opłatę za ubezpieczenie kredytu w kwocie 75 € oraz płaci podatek na samochód na poziomie 67 € rocznie, ponadto za dojazdy do pracy wydaje miesięcznie około 80 € i na wyżywienie ok. 50-80 €, zatem jego zarobki pozwalają jedynie na zaspokojenie własnych bieżących potrzeb, a także na uiszczenie alimentów. Nie zaprzeczał przy tym, że od czasu wyjazdu w 2013 r. do Niemiec, jego kontakty z synem są bardzo rzadkie, zarzucając A. C., iż to przez nią tak jest.

W piśmie procesowym, w którym A. C. odniosła się do odpowiedzi na pozew, matka małoletniego podniosła, że pozwany nie widzi konieczności aby syn uczęszczał na zajęcia dodatkowe, nie chciał nawet złożyć się na prezent urodzinowy dla syna, a będąc w Polsce, nie zawsze spotyka się z dzieckiem. Przyznała, że pozwany będąc jeszcze w związku małżeńskim, zaciągnął kredyt, który po rozstaniu spłacał, wskazując jednak, że kredytem tym spłacono sprzęt który pozwany zabrał przy rozstaniu i negocjowała aby poznanemu konieczny był zakup nowego auta w sytuacji, gdy pozwany miał samochód F. (...) oraz tłumaczyła, że to, iż jak dotychczas nie podjęła zatrudnienia, jest podyktowane m.in. potrzebą opieki nad chorym bratem, który jest ubezwłasnowolniony i po śmierci matki pozostaje pod jej opieką.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 5 grudnia 2012 r., sygn. akt I RC 1739/12, który uprawomocnił się 27 grudnia 2012 r., rozwiązano przez rozwód związek małżeński A. C. (wówczas G.) i R. G. (1), wykonywanie władzy rodzicielskiej nad ich małoletnim dzieckiem M. G. (1), ur. (...) powierzając matce oraz zasądzając od ojca R. G. (1) na rzecz małoletniego syna alimenty w kwocie po 500,00 zł. miesięcznie.

Powód miał wtedy 3 lata i pozostawał pod opieką matki, a jego była osobą bezrobotną. Wraz z małoletnim synem, oraz rodzeństwem S. i P. N., dla których po śmierci matki pełniła funkcję rodziny zastępczej, zamieszkiwała w dwupokojowym mieszkaniu komunalnym w G. na ul. (...). Z tytułu pełnienia funkcji rodziny zastępczej, otrzymywała dotację z (...) Centrum Pomocy (...) w kwocie ok. 1500 zł., pobierała także świadczenia pielęgnacyjne w wysokości ok. 520 zł. na rzecz brata P., który jest osobą upośledzoną umysłowo w stopniu umiarkowanym oraz zasiłek na rzecz syna M..

R. G. (1) był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w G. za miesięcznym wynagrodzeniem, które kształtowało się w granicach 1800-2000 zł. Mieszkał wraz ze swoją matką M. G. (2), z którą prowadził wspólne gospodarstwo domowe i dokładał się do utrzymania mieszkania kwotami 50-100 zł. Zgodnie z umową, którą strony zawarły jeszcze przed rozwodem, pozwany spłacał kredyty w łącznej kwocie 751,73 zł., zaciągnięte w trakcie trwania małżeństwa i przeznaczone m.in. na zakup samochodu F. (...), telewizora i aparatu, które pozwany zabral ze sobą, gdy wyprowadzał się do swojej matki. Pozwany w tym czasie regularnie odwiedzał syna i zabierał go na weekendy.

Poza małoletnim M. G. (1) pozwany oraz A. C. nie mieli innych dzieci.

/dowód: dokumenty znajdujące się w aktach sprawy Sądu Okręgowego w Opolu, sygn akt I RC 1739/12

zeznania A. C. – karta 187 akt

zeznania świadka M. K. – karta 186 akt

zeznania świadka M. G. (2) – karta 186-187 akt

umowa kredytu wraz z załącznikami - karta 35-44/

Następnie A. C. w dniu 23 kwietnia 2013 r. zawarła związek małżeński i urodziła córkę M. C. (1), która obecnie ma 1,5 roku. A. C. wraz z mężem, dwójką dzieci oraz bratem P. N. w dalszym ciągu mieszka w mieszkaniu komunalnym w G. na ul. (...), w którym nie ma nawet łazienki i ciepłej wody. Opłaty do (...) za czynsz wynoszą 393,60 zł i za media 60 zł., ponadto za prąd 29,70 zł. (ubezpieczenie) i 96,73 zł. (energia), za gaz 93,42 zł, za wodę 47,13 zł., za cyfrowy P. – 49,90 zł., (...) 60 ,57 zł. A. C. ponadto na opał wydaje ok. 3000 rocznie, opłaca także składkę ubezpieczenia na życie w wysokości 45,00 zł.

/dowód: zeznania A. C. – karta 187 akt

zeznania świadka M. K. – karta 186 akt

rachunki, faktury, dowody wpłat – karta 111-121 akt

umowa na świadczenie usługi szerokopasmowego dostępu do sieci Internet – karta 155 akt/

A. C. w dalszym ciągu jest osobą bezrobotną, nie jest zarejestrowana z PUP, bowiem sprawuje opiekę nad bratem P. N., który cierpi schizofrenię paranoidalną, jest całkowicie ubezwłasnowolniony i wymaga stałej opieki. W związku z powyższym matka powoda pobiera świadczenie pielęgnacyjne w kwocie 1.200 zł. i zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 153 zł. Otrzymuje także zasiłek rodzinny, który wraz z dodatkami w listopadzie 2015 r. wynosił 207,00 zł.

/dowód: zeznania A. C. – karta 187 akt

zeznania świadka M. K. – karta 186 akt

zaświadczenie (...) karta 26 akt/

Mąż matki małoletniego M. C. (2) pracuje w firmie (...) jako operator maszyn za wynagrodzeniem około 2000 zł., ma dwie córki z poprzedniego małżeństwa, na które płaci alimenty w łącznej kwocie 600 zł., jest właścicielem samochodu osobowego marki A. (...) z 1996 r., który z uwagi na wiek, wymaga częstych nakładów. Roczna składka za ubezpieczenie komunikacyjne tego pojazdu wynosi 662,26 zł.

/dowód: zeznania A. C. – karta 187 akt

zeznania świadka M. K. – karta 186 akt

pismo P. – karta 156 akt

faktura za wymianę szyby i usługę lakierniczą/

Na wydzielenie w mieszkaniu trzeciego pokoju oraz jego pomalowanie i urządzenie stosownie do potrzeb dziecka w wieku szkolnym, w tym m.in. zakup biurka, krzesła, regału, wykładziny, w maju 2014 r. M. C. (2) zaciągnął kredyt w wysokości 8.239,00 zł.

/dowód: zeznania A. C. – karta 187 akt

umowa o kredyt gotówkowy – karta 122-126

faktury – karta 35-141 akt/

W styczniu 2015 r. M. C. (2) zawarł kolejną umowę kredytową na kwotę 18.832 zł. z miesięczną ratą w wysokości 381,56 zł. i terminem spłaty do 15 stycznia 2020 r. Za pieniądze uzyskane z kredytu spłacone zostały wcześniejsze zobowiązania, w tym wcześniejszy kredyt przeznaczony na remont.

/dowód: zeznania A. C. – karta 187 akt

umowa o kredyt gotówkowy – karta 127-132 akt

harmonogram spłat kredytu – karta 133 akt

dyspozycja całkowitej spłaty kredytu – k. 134 akt/

Mąż matki powoda z uwagi na trudną sytuację finansową, w kwietniu 2015 r. aktywował kartę kredytową, jednak umowa o kartę kredytową została mu wypowiedziana we wrześniu 2015 r. jednomiesięcznym okresem wypowiedzenia i rodzina zmuszona była do zaciągnięcia długu u znajomej M. K., która pożyczyła im na ten cel kwotę 2.600 zł.

/dowód: zeznania A. C. – karta 187 akt

zeznania świadka M. K. – karta 186 akt

potwierdzenie aktywacji karty – karta 142 akt

wypowiedzenie umowy o kartę kredytową – karta 143 akt/

We wrześniu 2015 r. rodzina zmuszona była do wymiany kuchenki gazowo – elektrycznej, której koszt wyniósł 1.358 zł. Na ten cel M. C. (2), zaciągnął kredyt na 20 miesięcy, którego miesięczna rata wynosi 106,56 zł,

/dowód: zeznania A. C. – karta 187 akt

zeznania świadka M. K. – karta 186 akt

zamówienie i inne dokumenty dot. zakupu – karta 144, 148-150 akt

wniosek o pożyczkę oraz umowa na zakup towarów – karta 145 -147 i 151-153 akt/

Małoletni M. G. (1) w maju skończy 7 lat, we wrześniu rozpoczął naukę w szkole podstawowej w G., w związku z czym wymaga zakupu wyprawki szkolnej, stosownej odzieży, obuwia, opłacenia ubezpieczenia, składki na (...), składek na wycieczki, teatryki, itp. Chłopiec jest energicznym dzieckiem, ma problemy z panowaniem nad emocjami, co było jedną z przyczyn zapisania małoletniego na dodatkowe, płatne zajęcia z krav magi, za które opłata comiesięczna wynosi 70 zł., a ponadto należy uiścić opłatę 40 zł. za koszulkę i 80 zł. za egzamin.

M. G. (1) często choruje, a z uwagi na powracające infekcje gardła, rozpoczął leczenie w prywatnym gabinecie laryngologicznym w K-K., w którym wizyta we wrześniu kosztowała 50 złotych, jednak jak dotychczas nie zachodzi konieczność wycięcia migdałków.

/dowód: zeznania A. C. – karta 187 akt

zeznania świadka M. K. – karta 186 akt

zaświadczenie – karta 158 akt

zapiski A. C. – karta 182-183/

R. G. (1) w kwietniu 2013 r. wyjechał do Niemiec, gdzie mieszka i pracuje. Jego wynagrodzenie netto za wrzesień 2015 roku wynosiło 1.209,51 euro, za październik 1.198,99 euro, za listopad 2015 roku – 1.082,55 euro, a dochód podlegający opodatkowaniu za 2014 r. wyniósł 14.278 euro.

/dowód: zeznania świadka M. G. (2) – karta 186-187 akt

wyliczenia wynagrodzenia pozwanego wraz tłumaczeniem przysięgłym na język polski - karta 45-55 akt

- informacja podatkowa za rok 2014 wraz tłumaczeniem przysięgłym na język polski – karta 85-90 akt

potwierdzenie wysokości pensji karta 98-99 akt/

Pozwany mieszka w domu B., gdzie wynajmuje pokój z łazienką/WC do samodzielnego użytku oraz korzysta m.in. z kuchni, która jest w domu do użytku wspólnego, opłaty za mieszkanie wynoszą 290 euro za czynsz, w którym jest opłata za gaz i prąd oraz 80 euro za internet i telefon.

/dowód: zeznania świadka M. G. (2) – karta 186-187 akt

umowa najmu wraz z wyciągiem - karta 57-80 akt/

R. G. (1) w kwietniu 2014 r. zaciągnął pożyczkę w wysokości 5.222.40 euro, na 60 rat po 93,72 euro, (a ostatnia 100,87 euro), którego spłata ma nastąpić do września 2019 r.

/dowód: zmiana planu rat wraz tłumaczeniem przysięgłym na język polski – karta 83-84 akt

informacja dotycząca wypłaty kredytu wraz tłumaczeniem przysięgłym na język polski – karta 91-93/

Pozwany w dniu 2 listopada 2015 r. na swoje konto prowadzone w Banku (...) S.A. wpłacił 16 600,00 zł., w tej dacie na konto przelał także kwotę 6 540,59 zł. tytułem spłaty karty i dokonał dyspozycji całkowitej spłaty kredytu z rachunku kredytowego nr (...), to jest kredytu zaciągniętego dnia 8 grudnia 2011 r.,

/dowód: potwierdzenie wpłat karta 33-34 akt

dyspozycja spłaty karta 34 akt

umowa kredytu - karta 40-44 wraz załącznikami/

W dniu 4 grudnia 2015 roku R. G. (1) podpisał także umowę kredytową na 17.980,98 euro, którą zobowiązał się spłacić w 84 ratach (83 raty po 416,80 euro i ostatnia w wysokości 318,60 euro) – do 3 lutego 2023 roku.

/dowód: umowa kredytowa wraz tłumaczeniem przysięgłym na język polski – karta 94-97 akt/

Pozwany za pieniądze z kredytu zakupił m.in. samochód T. (...) z 2006 roku, za który podatek wynosi 67 euro rocznie, a składka roczna ubezpieczenia za pojazd za rok 2016 kształtowała się na poziomie 858 euro, miesięcznie 71,51 euro brutto.

/dowód: decyzja o podatku od pojazdów mechanicznych wraz tłumaczeniem przysięgłym na język polski – karta 54-56 akt

rachunek dot. składki za pojazd R. G. (1) wraz tłumaczeniem przysięgłym na język polski – karta 81-82/

Pozwany nie ma innych dzieci. Po wyjeździe do Niemiec jego kontakty z synem M. są bardzo rzadkie. Gdy spotyka się z dzieckiem, czasami kupuje mu zabawkę lub słodycze. Poza alimentami nie przesyła dla dziecka żadnych paczek ani też w inny sposób nie pomaga, nie dokłada się do większych zakupów jak na przykład rowerek, czy też wakacyjnych wyjazdów, które w całości finansuje matka.

/dowód: zeznania A. C. – karta 187 akt

zeznania świadka M. K. – karta 186 akt

zeznania świadka M. G. (2) – karta 186-187 akt

wydruk rozmowy karta 9-13 akt

zapiski A. C. – karta 182-183/

Sąd zważył co następuje :

Powództwo w całości zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumie się m.in. istotne zwiększenie lub obniżenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji oraz istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego. Rozstrzygnięcie o żądaniu opartym na wskazanym przepisie wymaga porównania stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu. W myśl zaś art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Art. 135 § 1 k.r.o. stanowi natomiast, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, przy czym wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach

o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego (§ 2). Rodzice w żadnym razie nie mogą natomiast uchylać się od obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest

w stanie utrzymać się samodzielnie tylko na tej podstawie, że wykonywanie obowiązku alimentacyjnego stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. Rodzice muszą więc podzielić się

z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami (zob. Z. Krzemiński: Alimenty i ojcostwo. Komentarz, Oficyna 2008).

Kodeks rodzinny i opiekuńczy statuuje również zasadę równej stopy życiowej rodziców i dzieci. Świadczenia alimentacyjne rodziców względem dzieci, do czasu osiągnięcia przez nie samodzielności życiowej, nie są limitowane stanem niedostatku. Od chwili urodzenia się dziecka rodzice obowiązani są zapewnić mu utrzymanie na takiej samej stopie, na jakiej sami żyją (zob. K. Piasecki (red.): Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz, Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis Warszawa 2006).

Porównując stan istniejący w dacie uprawomocnienia się wyroku Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 5 grudnia 2012 r. sygn. akt I RC 1739/12, ma nocy którego zasądzono od R. G. (1) na rzecz małoletniego syna alimenty w kwocie po 500,00 zł. miesięcznie, ze stanem istniejącym obecnie, twierdzić należy, iż zaistniały wszelkie przesłanki uzasadniające podwyższenie alimentów należnych małoletnim M. G. (1) o 150,00 zł.

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci dokumentów szczegółowo opisanych w części ustaleń faktycznych niniejszego uzasadnienia oraz zeznań świadków M. K. i M. G. (2), oraz A. C. w charakterze strony, dojść należy do przekonania, iż od czasu wydania poprzedniego orzeczenia do wytoczenia niniejszego powództwa wzrosły usprawiedliwione potrzeby małoletniego, albowiem pomiędzy datą uprawomocnienia się poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów, a chwilą obecną minęło prawie 3 i pół roku. W tymże czasie małoletni powód M. G. (1) rozpoczął naukę szkolną. Doświadczenie życiowe wskazuje, iż potrzeby dziecka w wieku szkolnym są wyższe, aniżeli dziecka w wieku przedszkolnym, pozostającego pod opieką matki. Wiąże się to bowiem z ponoszeniem kosztów związanych z zaopatrzeniem dziecka w niezbędne przybory, pomoce szkole, podręczniki, opłatami szkolnymi, udziałem w różnego rodzaju wyjściach do kina, na przedstawienia. Ponadto małoletni – co nie ulega wątpliwości - chce uczestniczyć i faktycznie uczestniczy w dodatkowych zajęciach z krav magi, co z kolei wiąże się z koniecznością ponoszenia opłaty za te zajęcia, jak również potrzebą doprowadzenia go na te zajęcia i dopilnowania go, a także zakupu stosownej odzieży. Ponadto małoletni często choruje, co wymaga ponoszenia wydatków na lekarstwa czy też prywatne wizyty lekarskie.

Ponadto co istotne, od uprawomocnienia się w/w wyroku rozwodowego ponad dwukrotnie zarobki pozwanego, jego wynagrodzenie w 2012 roku kształtowało się bowiem na poziomie 1.800,00 -2.000,00 zł. miesięcznie, a obecnie wynosi około 1.200,00 euro. Nie sposób zatem w takiej sytuacji zasadnie twierdzić, że jego obecna sytuacja jest gorsza, aniżeli uprzednio. Faktem jest, że pozwany ponosi koszty własnego utrzymania za granicą, ale w 2012 roku – jak to wynika z zeznań świadka M. G. (2) - także dokładał się do kosztów utrzymania mieszkania.

Niewątpliwie także w czasie gdy Sąd Okręgowy w Opolu wydawał orzeczenie ustalające alimenty na rzecz małoletniego na dotychczasowym poziomie, istniało już porozumienie pomiędzy A. C., a R. G. (1), że on spłaci zaciągnięte w trakcie trwania małżeństwa kredyty i jednocześnie przejmie ruchomości, które za nie zakupili, zatem to, iż R. G. (1) spłaca te kredyty, nie wiąże się ze zmianą okoliczności, ponieważ te okoliczności istniały już w chwili uprawomocnienia się tegoż wyroku.

Nadto R. G. (1) jest osobą wolnego stanu, nie ma innych dzieci na utrzymaniu, stąd jeśli podejmuje decyzję o zakupie na własne potrzeby lepszego samochodu i zaciągnięcie kredytu na ten cel, musi to czynić z uwzględnieniem ciążącego na nim obowiązku alimentacyjnego wobec syna. Z tych przyczyn niedopuszczalne jest, jak zdaje się czynić pozwany, traktowanie takich zobowiązań kredytowych priorytetowo w stosunku do ustawowego obowiązku alimentowania małoletniego dziecka. Zauważyć także należy, że kwota jaką przeznacza pozwany na samo wynajęcie i opłacenie mieszkania o ponad połowę przewyższa wysokość alimentów, które świadczy na rzecz dziecka aktualnie, podczas gdy jego syn mieszka w mieszkaniu, w które nawet nie jest wyposażone w łazienkę. Uwzględnić także należy także kwoty jakie R. G. wydatkował na zakup samochodu i ponosi tytułem opłat z tym związanych. Ponadto, co słusznie zauważyła A. C., kwota 17.000,00 euro, czyli kwota zaciągniętego przez pozwanego kredytu, nie odpowiada kwocie zadłużenia, które pozwany twierdził, że z pomocą tych pieniędzy spłacił, nawet przy uwzględnieniu dodatkowej kwoty 5.000,00 euro na zakup auta.

Nie można pominąć również, że pozwany w rozmowie z A. C. za pośrednictwem portalu społecznościowego, przyznał, iż może przekazać na dziecko więcej pieniędzy, wyrażając jednocześnie pretensje w stosunku do byłej żony, o to, że ponownie wyszła za mąż oraz zastrzeżenia odnośnie kontaktów z małoletnim. W tym miejscu wyraźnie podkreślić należy, iż uzależnianie wywiązywania się z obowiązku alimentacyjnego wobec dziecka, które nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać, od postawy drugiego rodzica w kwestii kontaktów z tym dzieckiem, jest niedopuszczalne.

Wreszcie nie może ulegać żadnej wątpliwości, iż że obowiązek dokładania osobistych starań o utrzymanie i wychowanie małoletniego M. wykonuje wyłącznie jego matka, tym samym wypełniając swój obowiązek alimentacyjny względem niego. Stąd w świetle przepisu art. 135 § 2 k.r.o. ojca M. winien w zdecydowanie większym stopniu partycypować

w finansowaniu potrzeb dziecka. Pozwany spotyka się natomiast z synem raz lub dwa razy do roku, czasem przekuje mu zabawkę, słodycze, zabiera na pizzę, co niewątpliwie jest ważne z punktu widzenia dobra dziecka, ale w żaden sposób okoliczność ta nie może stanowić ekwiwalentu nakładu codziennych starań matki małoletniego.

Jednocześnie oczywistym jest, że ograniczeniu uległy możliwości majątkowe i zarobkowe A. C. wskutek urodzenia dziecka z obecnego związku małżeńskiego, co z kolei stanowi istotną zmianę w sytuacji mał. M. w rozumieniu art. 138 k.r.o. Nieporozumieniem byłoby zatem utożsamianie tej sytuacji z próbą przerzucenia na pozwanego obowiązku finansowania dziecka jego byłej żony.

Odnosnie zaś przywołanej przez pozwanego okoliczności związanej z uprawnieniem A. C. do uzyskania w trybie ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa

w wychowywaniu dzieci, to zauważyć należy, iż po myśli art. 5 ust. 3 cytowanej ustawy świadczenie wychowawcze na mał. M. G. (1), będącego najstarszym dzieckiem A. C., przysługuje wyłącznie pod warunkiem spełnienia określonego tam kryterium dochodowego wymaga wydania stosownej decyzji administracyjnej, przy czym niewątpliwie odnośnie powoda dotychczas takiej decyzji właściwy organ nie wydał. Skoro zatem w myśl art. 316 § 1 k.p.c. podstawę wyroku stanowi stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy, tego rodzaju okoliczność, nie może mieć przy rozstrzygnięciu niniejszej sprawy zdanego znaczenia, co czyni zbędnym czynienie rozważań odnośnie ewentualnego wpływu tego rodzaju świadczeń na rozmiar obowiązku alimentacyjnego rodziców małoletniego dziecka.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, w ocenie Sądu, ostatecznie ukształtowane powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości, albowiem nastąpiła istotna zmiana przemawiająca za jego uwzględnieniem, dlatego też orzeczono jak na wstępie.

W pozostałym zaś zakresie, wobec cofnięcia pozwu ponad tę kwotę i za okres wcześniejszy umorzono postępowanie w oparciu o przepis art. 355 § 1 k.p.c.

Jednocześnie, na zasadzie słuszności wyrażonej w art. 102 k.p.c., nie obciążono małoletniego powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu w zakresie cofniętej części roszczenia.

W związku z tym, że A. C. reprezentująca małoletniego powoda M. G. (1), wytaczając powództwo o alimenty była ustawowo zwolniona od kosztów sądowych, na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, pozwanego obciążono kosztami sądowymi w takiej części, w jakiej pozwany proces przegrał, to jest w kwocie 90,00 złotych, ($150,00 \text{ zł.} \times 12 \times 5\% = 90,00 \text{ zł.}$).

Orzeczenie w przedmiocie nadania wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności uzasadnia przepis art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.